

Η ποδοπάτηση των θεσμών

Α Δ Ε Σ Μ Ε Υ Τ Α

ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ ΓΟΥΣΕΤΗ

Μέχρι τον 18ο αιώνα, οι λαοί της Δυτικής Ευρώπης αλληλοσφάζονταν στο όνομα της Αλήθειας της κάθε ομάδας. Ο Διαφωτισμός έβαλε τα θεμέλια για τον τερματισμό αυτής της πρωτόγονης αδιαλλαξίας (και των ενδεχόμενων συμφερόντων από πίσω). Δημιούργησε θεσμούς, στα πλαίσια των οποίων οι αντιθέσεις ιδεολογιών και συμφερόντων λύνονται με διάλογο, συνεννόηση, διαπραγμάτευση. Με εξαίρεση τις δύο ακραίες ιδεολογίες του 20ού αιώνα, που έθεσαν τις Αλήθειες τους υπεράνω των θεσμών και ματοκύλισαν τον κόσμο, οι θεσμοί λειτουργούν μέχρι και σήμερα στην Ευρώπη μάλλον ικανοποιητικά. Αντίθετα, παρακολουθούμε στο Ιράκ και σε άλλες καθυστερημένες χώρες, τις Αλήθειες να συνεχίζουν να στέκονται πάνω από τους θεσμούς, π.χ. τους σουνίτες να σφάζονται με τους σιίτες για χάρη του Θεού και της πατρίδας καθενός.

Εμείς βρισκόμαστε κάπου στη μέση.

Αν και δεν σφαζόμαστε, ο πρωτογονισμός των Αληθειών κάθε ομάδας στέκεται υπεράνω των θεσμών. Μάλιστα, ο χαρισματικός Α. Παπανδρέου το είχε διατυπώσει ρητά: «Δεν υπάρχουν θεσμοί. Υπάρχει μόνο ο λαός». Πρόσφατα, μάλιστα, τον αντέγραψαν 53 μέλη της Κ.Ε. του ΣΥΡΙΖΑ, που απαίτησαν «να μεταφέρουμε το πολιτικό παιχνίδι από το πεδίο της επικοινωνίας και των θεσμών σε αυτό του δρόμου και των κινημάτων». Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, τους είχε ήδη κάνει το χατίρι. Είχε ήδη ποδοπατήσει τον κορυφαίο θεσμό, αυτόν του Προέδρου της Δημοκρατίας. Μας βεβαίωσε εκ προοιμίου ότι θα καταψηφίσει οποιονδήποτε υποψήφιο πρόεδρο, ώστε να εκβιάσει τη χώρα για εκλογές, τις οποίες ελπίζει να κερδίσει. Την ίδια δή-

λωση έκαναν και οι ΑΝΕΛ. Βεβαίως, η ποδοπάτηση των θεσμών για την εξυπηρέτηση ιδιοτελών σκοπών δεν είναι πρόνομο της Αριστεράς. Η κυβέρνηση Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ έκλεισε πρόωρα τη Βουλή, χωρίς πειστική δικαιολόγηση ότι δεν το έκανε για να προκαλέσει παραγραφή ενδεχόμενης ποινικής ευθύνης του αντιπροέδρου της Ευ. Βενιζέλου. Καλύτερο τρόπο προώθησης του ΣΥΡΙΖΑ δεν θα μπορούσε να βρει.

Η ποδοπάτηση των θεσμών προχωράει και στην κοινωνία. Στη σκυταλοδρομία ποδοπάτησης του θεσμού της έννομης τάξης, τη σκυτάλη έχουν σήμερα οι δικηπτικοί υπάλληλοι των ΑΕΙ, που κατέλαβαν δημόσιους χώρους για να αντιταχθούν στην απόλυση μερικών υπερά-

ριθμων. Συνεργάτης τους, όμως, είναι και η κυβέρνηση που ανέχεται αυτή τη σκυταλοδρομία λόγω φόβου του διαβόητου «πολιτικού κόστους».

Η κοινωνία μας, λοιπόν, είναι ένα υβρίδιο, με στοιχεία από την Ευρώπη των θεσμών και στοιχεία από την Ανατολή της πρωτόγονης αδιαλλαξίας. Ακόμα και σε κόμματα που αυτοδιαφημίζονται ως ευρωπαϊκά βλέπουμε στοιχεία ανατολίτικης καθυστέρησης. Τα γνήσια ευρωπαϊκά κόμματα περιλαμβάνουν τον σεβασμό στους θεσμούς, ακόμα κι αν τα υπόλοιπα κόμματα τους υπονομεύουν. Βραχυπρόθεσμα ζημιώνονται σε ψήφους, διότι οι μεταρρυθμίσεις που υπόσχονται είναι επίπονες και προσλαμβάνονται ως αντικοινωνικές. Όμως, είναι οι μόνες που ανταποκρίνονται στο μακροπρόθεσμο συμφέρον των πολιτών και που μπορούν να μας βγάλουν από την πολυεπίπεδη κρίση μας, δηλαδή από την καθυστέρηση. diongus@otenet.gr